

Изх. № 103/12.01.2018 г.

ДО
Д-Р ХАСАН АДЕМОВ,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
ТРУДА, СОЦИАЛНАТА И
ДЕМОГРАФСКАТА ПОЛИТИКА ПРИ 44-
ТОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

КОПИЕ
СЕКРЕТАРИАТА НА НАЦИОНАЛНИЯ
СЪВЕТ ЗА ТРИСТРАННО
СЪТРУДНИЧЕСТВО

Относно: Становище на АИКБ относно ратификацията на Конвенция 131 на Международната организация по труда (МОТ) за определяне на минималната работна заплата

УВАЖАЕМИ Д-Р АДЕМОВ,

Във връзка с обсъждането на ратифицирането на Конвенция 131 на МОТ и изпратените ни материали за съгласуване, съгласно чл. 5, ал. 1, буква „б“ от Конвенция 144 на МОТ относно тристранните консултации за насърчаване приемането на международните трудови норми, Асоциацията на индустриалния капитал в България (АИКБ) има честта да заяви следното.

1. Принципни позиции във връзка с ратификацията

АИКБ остава на принципната си позиция в полза на ратифицирането на Конвенция 131 на МОТ от страна на Република България. Както е известно, идеята за ратифицирането на Конвенция 131 идва от преговорите между социалните партньори. Ние смятаме, че процедурата по ратификацията на конвенция 131 и самият акт на ратифицирането ѝ ще допринесат в значителна степен за възстановяване на накърненото доверие между социалните партньори и ще играе ролята на фундамент при окончателното оформяне на очакваното трипартитно споразумение за приемане на механизъм за договаряне на минималната работна заплата в Република България.

Едновременно с това искаме да подчертаем, че не разглеждаме ратифицирането на Конвенция 131 и евентуалното последващо подписване на трипартитно споразумение за определяне на механизъм за договаряне на минималната месечна работна заплата като „последна спирка“ в еволюцията на българските индустриални отношения в тази конкретна област. Ние смятаме това за необходим етап, след който постепенно да се премине към договаряне на минималната месечна работна заплата по икономически дейности.

Ние не си правим илюзията, че бихме могли за кратко време да постигнем прецизността и съвършенството на германските тарифни преговори, но искрено смятаме, че това е посоката, в

която трябва да се движим. Някой би ни напомнил, че и сега се подписват значителен брой браншови и отраслови колективни трудови договори. Това е точно така и големият брой браншови и отраслови колективни трудови договори, като устойчива практика в българските индустриални отношения, са един от най-сериозните аргументи в полза на твърдението, че у нас е възможно на даден етап да се постигне договаряне на минимални месечни заплати по икономически дейности.

Едновременно с това трябва да отбележим, че като цяло в отрасловите и браншовите колективни трудови договори се договарят минимални месечни заплати не по икономически дейности, а за бранша/отрасъла като цяло. Иначе казано - договарят се минимални месечни заплати за по-голяма или по-малка група сходни икономически дейности.

Тук е мястото да напомним, че социалните партньори отдавна са постигнали съгласие по легалната дефиниция на понятията „отрасъл“ и „бранш“ и би било добре в подходящ момент в обозримо време, тази дефиниция да залегне в Кодекса на труда.

Ние не сме съгласни с твърдението, че отрасловото и браншовото колективно договаряне са „относително слабо развити“ или „по-слабо развити“ у нас, както се твърди в източници с различен произход. Това е спекулативна позиция и тя най-често прикрива откровеното нежелание да се преговаря на отраслово ниво и най-вече по икономически дейности.

Днес колективното договаряне на отраслово и/или браншово ниво е под много силното влияние на минималната месечна работна заплата.

Всъщност нашият стремеж трябва да е точно обратният – един ден да „отвържем“ договарянето на минималната работна заплата на ниво отрасъл и на ниво икономическа дейност от договорената на национално ниво МРЗ. Минималната месечна работна заплата за цялата страна трябва един ден да стане функция на най-ниската договорена месечна работна заплата на ниво икономическа дейност.

Поставянето на подобна перспективна цел не е утопично. Това може да стане, след като с подготвяното трипартитно споразумение се приеме механизъм за договаряне на минималната месечна работна заплата за страната и се възстанови добрият тон и взаимното доверие между социалните партньори – национално представителните работодателски организации и синдикатите.

Успешното прилагане на възприетия механизъм за договаряне на минималната месечна работна заплата за страната ще бъде много важна предпоставка за рязко задълбочаване на социалното партньорство в областта на политиката по доходите и за започване на работа за изграждане на система за договаряне на минимални месечни работни заплати на ниво икономически дейности.

От наша гледна точка постигането на адекватност на минималната работна заплата, било то на национално ниво, а още по-добре - на ниво икономическа дейност, минава единствено през усъвършенстване, оптимизиране и задълбочаване на социалния диалог.

Тук е мястото да се подчертае, че не бихме искали ратифицирането на Конвенция 131 да се съпровожда със „заклинания“ от рода на: „В 22 страни от Европейския съюз има нормативно закрепена минимална работна заплата“. На първо място, посоченият брой е неверен и спекулативен. Броят на страните членки на ЕС със задължителна минимална МЕСЕЧНА работна заплата е 18. (В Германия, Ирландия и Обединеното кралство има ПОЧАСОВА минимална работна заплата, а в Малта – СЕДМИЧНА минимална работна заплата). Така че в 10 страни от ЕС минимална МЕСЕЧНА работна заплата НЯМА. Това са Австрия, Кипър, Германия, Дания, Финландия, Ирландия, Италия, Малта, Швеция и Обединеното кралство.

Броят на заетите в страните СЪС задължителна минимална месечна работна заплата е **125 452 906** души, докато броят на заетите в страните БЕЗ задължителна минимална месечна работна заплата е **118 827 014** души. Съотношението между тези две групи заети е 1,0557. (Виж: Приложение 1.).

Затова е изключително некоректно да се твърди, че в ЕС преобладава практиката да има задължителна минимална месечна работна заплата. **Истината е, че броят на работещите в условия на задължителна минимална месечна работна заплата е практически равен на броя на работещите БЕЗ да има нормативно закрепена минимална месечна работна заплата.**

Ние приемаме необходимостта от съществуване на този етап на задължителна минимална месечна работна заплата в Република България с надеждата, че индустриалните отношения и доверието между партньорите ще стигнат до такова равнище, че да се премине към договаряне на ниво икономически дейности. Едновременно с това искаме да напомним, че най-общо казано през миналата година в страните, където няма административно определяна месечна работна заплата, безработицата беше с 40 на сто по-ниска, а СРЕДНАТА работна заплата беше с 66 процента по-висока. **Това не се дължи на простото отсъствие на минимална месечна работна заплата, а на отлично функциониращите индустриални отношения и на крайно усъвършенствания бипартитен социален диалог в тези държави.**

С горните си твърдения ние не пледираме за премахване на минималната работна заплата, а за полагане на усилия в посока на възстановяване на доверието, на усъвършенстване, задълбочаване и оптимизиране на бипартитния социален диалог. Примерът на степента на развитие на индустриалните отношения в страните от списъка на държавите БЕЗ минимална месечна работна заплата ни показва защо там средното ниво на безработица е по-ниско, а средната работна заплата е по-висока.

Затова нека положим максимални усилия за определяне на адекватен механизъм за договаряне на минималната месечна работна заплата за цялата страна и да мислим в перспектива за следващата цел – договаряне на минималните месечни работни заплати на ниво икономически дейности.

2. Заключение

В заключение Асоциацията на индустриалния капитал в България (АИКБ) призовава народните представители в 44-тото Народно събрание да гласуват за ратифицирането на Конвенция 131 на Международната организация по труда за определяне на минималната работна заплата.

ПРИЛОЖЕНИЕ:

Приложение 1.: Данни за страните членки на ЕС, в които има или няма нормативно закрепена минимална месечна работна заплата, както и за броя на заетите в тях към 2016 г.

С УВАЖЕНИЕ,

ВАСИЛ ВЕЛЕВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА УС НА
АСОЦИАЦИЯ НА ИНДУСТРИАЛНИЯ
КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ

**АСОЦИАЦИЯ
НА ИНДУСТРИАЛНИЯ КАПИТАЛ В БЪЛГАРИЯ**1527 София . ул. Тракия №15
тел./факс: (02) 963 37 52, 963 37 56
e-mail: bica@bica-bg.org
www.bica-bg.org**Приложение 1.**

Задължителна месечна минимална работна заплата има в 18 страни от ЕС (включително и в България) с общо 125 милиона заети, докато в 10 страни с общо 119 милиона заети – няма.

Минимална месечна работна заплата и брой заети в страните – членки на ЕС

№		Държава	МРЗ 2016	Брой заети
1	AT	Австрия	няма	4400100
2	BE	Белгия	1501,82	4973500
3	BG	България	240,52	3318342
4	CRO	Хърватско	407	1845114
5	CY	Кипър	няма	613733
6	CZ	Чехия	360	5309900
7	DE	Германия	8,50 EUR за час	42160400
8	DK	Дания	няма	2932900
9	EE	Естония	430	683100
10	EL	Гърция	683,76	4807600
11	ES	Испания	756,70	22922000
12	FI	Финландия	няма	2688900
13	FR	Франция	1457,52	29477400
14	HU	Унгария	353	4518400
15	IE	Ирландия	9,15 EUR за час	2167200
16	IT	Италия	няма	25498000
17	LT	Латвия	370	994200
18	LV	Литва	350	1537729
19	LU	Люксембург	1922,96	275900
20	MT	Малта	168,01 EUR за седм.	189081
21	NL	Нидерландия	1507,08	8932500
22	PL	Полша	430	17388100
23	PT	Португалия	589,17	5195200
24	RO	Румъния	276	9527721
25	SE	Швеция	няма	5225100
26	SK	Словакия	405	2738400
27	SI	Словения	790,73	1007800
28	UK	Обединено кралство	9,5 EUR за час	32951600

МРЗ 2016 – минималната работна заплата за 2016 година в страна от ЕС, където има регламентирана минимална месечна работна заплата в EUR.

Източници:

Евростат;

Fric Karel, Statutory minimum wages in the EU 2016, EurWORK – European Observatory of Working Life, 29 January 2016, <https://www.eurofound.europa.eu/observatories/eurwork/articles/working-conditions-industrial-relations/statutory-minimum-wages-in-the-eu-2016>

Данните са сверени и с: Trading Economics, Gross Minimum Monthly Wages

Брой заети в страни от ЕС в три случая: за страните от ЕС със задължителна МРЗ; за ВСИЧКИ страни от ЕС и за страните от ЕС, които НЯМАТ задължителна МРЗ

№	Случай	Брой заети
1	Страни от ЕС със задължителна МРЗ	125452906
2	ВСИЧКИ страни – членки на ЕС	244279920
3	Страни от ЕС които НЯМАТ задължителна МРЗ	118827014